

regnede til 966,500 Kr. Dette Tal er ogsaa rigtigt nok efter de opstillede Beregninger, og mod Rigtigheden af de Beregninger, som foreligge, har jeg i og for sig ikke nogen Indvending at gøre, men jeg skylder at gøre opmærksom paa, hvad der ikke har været fremme, at de foreliggende Beregninger i Regeringsforslaget og i Forslaget fra Kommissionen ere foretagne under Sammenligning med det Finansaar, vi nylig have forladt, nemlig Finansaaret 1908—09. Men dette Finansaar var et særligt Finansaar, det var et Finansaar med ekstra høje Udgifter, idet vi da havde dobbelt Kantonnement, som De ville erindre. Det er derfor, man faar et sikrere Billede af de finansielle Forhold, naar man gaar til en Gennemsnitsberegning, og jeg skal derom fremsætte et Par Tal. I Motiverne til Ministeriets Forslag er der fremsat en Gennemsnitsberegning. Jeg har gaaet den efter og fundet, at den er korrekt fremstillet, og denne Beregning viser da, at paa de Gennemsnitsbudgetter, som blive en Følge af de forelagte Love, vil der blive en fremtidig aarlig Udgift af 22,283,000 Kr. bortset fra Lønningslovene. Det er nu rigtigt nok, det er et Gennemsnitsbudget, og for at faa de virkelige Tal frem, er det rigtigt, at det fremtidige Gennemsnitsbudget sammenlignes med det nuværende Gennemsnitsbudget. Naar jeg her taler om Gennemsnitsbudget, tænker jeg specielt paa Udgifterne til Kantonnementsøvelserne. Som ærede Medlemmer ville vide, falder der 2 Kantonnementsaar paa 4 Aar, og naar man vil have et Gennemsnit, maa man dele de 2 Aars Kantonnementsudgifter i 4 Portioner og lægge dem til den aarlige Udgift. Naar vi derfor tage den aarlige Udgift paa det sidste Finansaar og dertil lægger $\frac{1}{4}$ af Periodens Kantonnementsudgifter, komme vi til det Budget, vi skulle have frem, og det er det, vi maa sammenligne med det Gennemsnitsbudget, som er udregnet her. Det vil da vise sig, at det Gennemsnitsbudget, vi have under den nuværende Ordning, medfører en aarlig Udgift for Hær og Flaade af 19,843,000 Kr. Jeg maa bemærke, at for Flaadens Vedkommende er Udgiften paa § 26 inkluderet heri, det er ikke Tilfældet for Hærens Vedkommende, men da det heller ikke er taget med paa det fremtidige Gennemsnitsbudget for Hærens Vedkommende, gør det intet til Sagen. Forskellen bliver da 2,440,000 Kr. Det er i Virkeligheden den efter min Formening mest korrekte Regnemaade, og det Tal, jeg her har nævnt, er den forøgede aarlige

Udgift, som fremkommer. Vi foreslaa her en Nedsættelse med et Beløb af 848,500 Kr., og derved komme vi til et andet Tal, nemlig 1,592,000 Kr., som skulde være den fremkomne Forøgelse. Man ser saaledes, at det Ønske, som er udbredt hos os, at man skulde indskrænke de forøgede Udgifter til omtrent 1 Mill. Kr., er ikke naaet. Om det kan naas, tør jeg ikke sige bestemt, for vi maa dog først og fremmest sikre os en forsvarlig Ordning, saa at de Penge, vi give ud, virkelig ere vel udgivne. Men Bestræbelserne henmod en Besparelse ville vi fortsætte. De Nedsættelser, vi her have foreslaaet, ere ikke fra vor Side beregnede paa at give efter paa, dem ønske vi vedtagne, og der er intet Ønske hos os om at lade Bevillingerne stige, og ikke alene er der ikke noget Ønske derom, men der er en fast Villie til ikke at gøre det. Jeg nævner det, fordi der fra Højres Side foreslaas meget betydelige Forøgelser. Jeg skal for øvrigt ikke komme ind paa at omtale Mindretallets Forslag, saa længe Mindretallets Ordførere ikke have udtalt sig derom. Det er ogsaa en Grund til, at jeg kan fatte mig forholdsvis kort her ved den første Omtale af Ændringsforslagene. Der er fra vor Side stillet en hel Del Ændringsforslag, men skønt de ere mange i Tal, give de dog ikke Anledning til meget lang Omtale, for de knytte sig kun til enkelte Forhold. At der er mange Ændringsforslag, kommer af, at de berøre mange forskellige Paragraffer.

Det første Forslag, som vi stille, er Forslaget under Nr. 8, og ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at der af og til optræder „et Flertal under Nr. 8“ og „et Mindretal under Nr. 9“, og disse fortsættes gennem de forskellige Lovforslag. Det første Ændringsforslag gaar ud paa at indskrænke Bevillingen til Rytteri. Det har været et Ønske fra vor Side saa vidt gørligt at følge Flertallet i Forsvarskommissionen, idet dettes Forslag i det væsentlige gik i den Retning, som vi fandt ønskelig og rigtig. Flertallet i Forsvarskommissionen havde ønsket at oprette et Cykle- og Automobilkorps og indvinde Pengene dertil ved en Indskrænkning af Rytteriet. Det foreslog Nedlæggelsen af et Rytteriregiment og Oprettelsen af et Korps som det omtalte. Dette Spørgsmaal havde vi ogsaa fremme i Udvalget, men ved Forhandling med Ministeren viste det sig, at Ministeren mente, at Hæren, naar den skulde miste noget paa dette Omraade, var bedre tjent med at beholde saa meget